

קונטרס

צא מהלחץ

יעורר ויחזק את נשמות ישראל שלא יפלו בדעתם, ויזכו
לצאת מהלחץ — זה הדחק, שעובר עליהם מכל מיני
צרות ויסורים ופחדים שעוברים עכשו בעולם בכלליות
ובארץ ישראל בפרטיות.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים, ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תוכב"א

מוהרא"ש נ"י אָמַר: כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ
לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ רַק בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וַיִּדַע שְׂאִין
לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּעַצְמוֹ, וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא יִכּוֹלָה לַעֲשׂוֹת לוֹ
הַטּוֹב אוֹ הָרַע, וְתַכְף-וּמְיָד כְּשֶׁתִּתְבַּרְרָנָה
לוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, אָז יֵצֵא מִכָּל מִינֵי לְחָצִים,
וַיְהִיָּה בֵּין חוֹרֵינן מִמֶּשׁ, לֹא-כֵן מִי שְׂאֵבְדָּה
מִמֶּנּוּ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֲזִי
הוּא תָמִיד בְּלִחְצִים גְּדוֹלִים, וּמִתְפַּחַד מִכָּל
דְּבַר, וְעַל-בֵּין צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ
יִתְבַרֵךְ רַק עַל דְּבַר זֶה, שְׂיִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל
אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַרֵךְ, עַד
שְׂיִהְיֶה דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְלֹא
יְהִי עָלָיו שׁוּם לְחָצִים מִשׁוּם בְּשׂוֹר וָדָם.
(אֲמַרֵי מוֹהֲרָא"ש, חֶלֶק ב', סִימָן תקא)

קוֹנְטֵרַס

צֵא מֵהַלַּחֵץ

.א

בְּנֵי! רְאֵה לְצֵאת מֵהַלַּחֵץ וְהַדְחֵק שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
עֶבְשׁוֹ, צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת,
פְּחָדִים יִתְרִים וְרִדִּיפוֹת שְׂאֵתָה נִרְדָּף מֵעֲצָמָךְ, כִּי
עָלֶיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר כָּל אֵלוֹ הַפְּחָדִים הַיִּתְרִים, הַלַּחֵץ,
הַדְחֵק וְהַצָּרוֹת הַמְרוּרוֹת וְעִגְמַת הַנֶּפֶשׁ שְׁעוֹבְרִים
עָלֶיךָ, לֹא יִבְיֹאוּךָ לְשׁוֹם דָּבָר רַק אֵל הַשָּׂאוֹל תַּחְתִּית
וּמִתַּחְתּוֹ, כִּי בָּזָה שְׂאֵדָם מִפֶּחַד מְכַל דָּבָר, זֶה רַק
מִקְצֵר לוֹ אֶת הַחַיִּים, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עַד
שְׁנֹאֲבֵד לְגַמְרִי, כִּי מֵרַב פֶּחַד שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם הוּא
נִחְלָשׁ לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּבֹא
בְתָרָא י.): גּוֹף קָשָׁה פֶּחַד שׁוֹבְרוֹ; כִּי הַפֶּחַד יִכּוֹל

לשבור אֶפְלוּ אֶת הַגּוֹף הַקָּשָׁה בְּיוֹתֵר, וְעַל-כֵּן מֵה
 וְלָמָּה לָךְ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ כָּל-כָּף אֶל הַפְּחַד
 וְהַלְחָץ וְהַדְחָק, שְׁלֹא יָבִיאוּ אוֹתְךָ אֶל שׁוֹם דְּבַר
 רַק אֶל הַפְּשָׁלוֹן בַּחַיִּים, לְזֹאת רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנִי
 הַיָּקָר, לְקַח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדְךָ, וְתֹאמֶר לְעֲצָמְךָ: מֵה
 יוֹעִילוּ לִי אֵלּוּ הַפְּחָדִים וְהַלְחָץ שֶׁמִּפְחָדִים וְלוֹחָצִים
 עָלַי, הֲלֹא מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ אֵין יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
 לִי שׁוֹם דְּבַר, וְאִם-כֵּן לָמָּה לִי לְהַרְדֵּף מֵעֲצָמִי, כִּי
 בְּאֵמֶת כָּל הַיְרָאוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהַפְּחָדִים שֶׁל הַכֹּל
 וְהַלְחָץ וְהַדְחָק שֶׁלוֹחָצִים וְדוֹחָקִים וּמִפְחָדִים אוֹתִי,
 זֶה הַכֹּל מִפְּנֵי שֶׁשָׂכַחְתִּי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, כִּי אִם אֶזְכָּה
 לְזַכֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְאֶזְכָּה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית,
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אִזְ אֵין לִי מֵה לְפַחֵד
 וּמֵה לְהִתְיַרֵּא מִשׁוֹם דְּבַר וּמִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם,
 כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
 בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד; וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, בְּנִי
 הַיָּקָר, כְּשֶׁתִּכְנִים בְּעֲצָמְךָ דְּבוּרִים אֵלּוּ, כְּכֹר תִּגְאָל
 וְתוֹשַׁע בִּישׁוּעַת עוֹלָמִים; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעָה
 אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, רַק מְכַנֵּים דְּבוּרִים אֵלּוּ אֶל תוֹף לְבוֹ,
 וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

ב.

בְּנֵי! רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ, וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקְּשִׁים וּמְרִים לְךָ הַחַיִּים
עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד מִכָּל הַפְּחָדִים וְהַלְחָצִים שֶׁמִּפְחָדִים
וְלוֹחָצִים אוֹתְךָ, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, אִם תִּזְכֶּה
לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עֲכָשׁוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְקַיֵּם
אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִזְהַר לְהִנָּיֵחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין
כְּשֵׁרוֹת, וְתִקְבַּע מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל דְּלֹתוֹת בֵּיתְךָ,
עַל-יַדֵּי-זָה יִתְבַטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַפְּחָדִים וְהַלְחָצִים
וְהִירְאוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת, כִּי בָּזָה שְׂאֵדָם נִזְהַר לְהִנָּיֵחַ
תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
חַיִּים, כִּי כָּל הַמִּנִּיחַ תְּפִלִּין זוֹכֶה לְחַיִּים, וְהוּא דְבוֹק
בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן מִי שֶׁזוֹכֶה לְקַבֵּעַ מְזוּזוֹת
כְּשֵׁרוֹת עַל דְּלֹתוֹת בֵּיתוֹ, עַל-יַדֵּי-זָה הַקְּדוֹשׁ-כְּרוּךְ-
הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ; וְלִכֵּן רְאֵה,
אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְדַקְדֵּק מְאֹד לְהִנָּיֵחַ בְּכָל יוֹם
תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן שֶׁתְּהִינָּה מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל
דְּלֹתוֹת בֵּיתְךָ, וְאִזּוּ יִקָּיֵם אֲצִלְּךָ זֶז מוֹת, שֶׁהַמּוֹת לֹא
יִכְנַס בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְאֵל יִקְלוּ בְּעֵינֶיךָ, אֱהוּבִי, בְּנֵי,
דְּבָרִים אֱלוֹ, כִּי מִצּוֹת תְּפִלִּין מִמְּשִׁיכָה עַל הָאָדָם
דְּבָקוֹת עֲצוּמָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בָּזָה שְׂאֵדָם זוֹכֶה לְחַזֵּר

בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמְנִיחַ תְּפִלִּין בְּכּוֹנֵה לְהַמְשִׁיךְ
 עַל עֲצָמוֹ הָאֲרֵת יְדִידוֹת זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 עַל-יְדֵי-זֶה נִתְחַדְּשִׁים לוֹ מַחֲזִין חֲדָשִׁים, וְתִכְף-וּמְקִיד
 כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְמַחֲזִין חֲדָשִׁים לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 עַל-יְדֵי-זֶה כָּלֵם יֵרָאִים וּמִפְחָדִים מִמֶּנּוּ, וְהוּא אֵינוֹ
 מִתְיָרָא וּמִתְפַּחַד מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַע עוֹלָם, וְכֵן הוּא
 בְּמַזּוּזוֹת, שֶׁהֵן אוֹתִיּוֹת זָז מוֹת, כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְקַבֵּעַ
 מַזּוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל דְּלִתוֹת בֵּיתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה זָז מוֹת
 מִמֶּנּוּ, שֶׁהֵם הַלְחָצִים וְהַפְחָדִים וְהִירָאוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת;
 וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקָר, בְּעֵתִים הַלְלוּ לַחֲזוֹר
 בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַפְלוֹ שֶׁכָּבַר עֲשִׂיתָ
 בְּחַיֶּיךָ מַה שְׁעֲשִׂיתָ, וְעַבְרַתְּ כָּבַר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה,
 חֵס וְשְׁלוֹם, עִם כָּל זֹאת עֲדִין רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ גְּדוֹלָה
 מְאֹד, וְהוּא מְחַכֶּה וּמְקַנֵּה שֶׁתָּשׁוּב אֵלָיו בַּתְּשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה, וְעַל-כֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁאַתָּה צָרִיךְ הוּא
 — לְהִנָּיֵחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְתִמְסוֹר אֶת
 נַפְשְׁךָ עַל דְּבָר זֶה בְּכָל יוֹם לְהִנָּיֵחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת,
 וְכֵן תִּקְבַּע מַזּוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל דְּלִתוֹת בֵּיתְךָ, וְאִז
 עַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחַב לְבָבְךָ וְדַעְתְּךָ, וְלֹא תִהְיֶה בְּלַחֲץ;
 בְּנֵי, בְּנֵי! אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקֵּשָׁה וְכָבֵד לְךָ בְּפַעַם אַחַת
 לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי מֵרַב יִרְדְּתָךְ וּנְפִילְתָךְ

צא מהלחץ

קצה

ונחלישות דעתך ממה שעובר עליך עכשו, מהלחץ והדחק שלוחצים ודוחקים אותך, על-ידי-זה אתה מבקל ומבלבל מאד, לכן אבקש ממך, אהובי, בני, אם אתה רוצה באמת לצאת מכל הצרות והיסורים שנפלת בהם, ראה לצית אותי ותניח תפלין, וזה יוציא ממך את כל היראות החיצוניות, וחכמינו הקדושים אמרו (ברכות ו'): התפלין הם עז לישראל, דכתיב: "וראו כל עמי הארץ כי שם הוי"ה נקרא עליך ויראו ממך" — אלו תפלין שבראש, כי בזה שאדם מניח תפלין, על-ידי-זה כלם מתיראים ומתפחדים ממנו, והוא אינו צריך לירא ולפחד מאף אחד בעולם, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ד): כל המניח תפלין מאריך ימים; ועל-בן בזה שמפחידים אותך עכשו שמי יודע מה יקרה לך, תלעג להם, כי בזה שתניח בכל יום תפלין כשרות, על-ידי-זה תזכה לאריכות ימים, וכן על-ידי מצות מזוזה, אם תהיה זהיר בה מאד, ישמר אותך הקדוש-ברוך-הוא מכל מיני חטאים ועוונות, וכמאמרם, זכרונם לברכה (מנחות מ"ג): כל שיש לו תפלין בראשו ומזוזה בפתחו הכל בחזקה שלא יחטא; ועל-בן, אהובי, בני, מה שעבר עד

עכְשׁוּ כָּבֵר עָבֵר, רֵאֵה לְשׁוֹב עֲכָשׁוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְשִׁתְּהִיָּה
 לְךָ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה כָּבֵר
 לְצֵאת מֵהַלְחָץ וְהִדְחָק, מֵהִירָאוֹת וְהַפְחָדִים שֶׁנִּפְלְטָה
 בָּהֶם, וְתִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ דְּבִקּוֹת עֲלִיוֹנָה וְנוֹרָאָה
 מְאֹד, וְזֶה שֵׁיף לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, מִי שֶׁרַק נִזְהָר לְהַנִּיחַ
 בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וּבִשְׁעָה שֶׁמַּנִּיחַ תְּפִלִּין, הוּא
 מְכוּן שֶׁהוּא מְלַבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹתֵר הַמְּלָךְ, וְכֵן
 נִזְהָר שִׁתְּהִינָה לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל דְּלֹתוֹת בֵּיתוֹ,
 וּמְכוּן שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמְרוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא
 נֹצֵל מִכָּל מִינֵי יְרָאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמִכָּל מִינֵי פְחָדִים
 וּמִכָּל מִינֵי לְחָצִים שֶׁבְּעוֹלָם; וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה זֹאת,
 אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, בְּרַגְעַ זֶה רֵאֵה לְבָרוּחַ אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ,
 וְתַחַפֵּשׂ אַחַר זוּג תְּפִלִּין, וְתַתְּלִבֵּשׁ בְּתְּפִלִּין, וְתִבְדֹּק
 אִם יֵשׁ בְּבֵיתְךָ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְאִז תֵּצֵא מֵהַלְחָץ
 וּמֵהִדְחָק שְׁלוֹחֲצִים וְדוֹחֲקִים אוֹתְךָ, וַיִּשְׁפַּע עָלֶיךָ
 שֶׁפַע רַב שְׁלֵא תֵאָרֵת מִיָּמֶיךָ.

ג.

בְּנֵי! רֵאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ עֲכָשׁוּ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְתִכְנִים בְּדַעְתְּךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע שְׂאִין

שום מציאות בלעדיו יתברך כָּלֵל, והוא יתברך מְחִיָּה
 וּמְהִיָּה ומקיים את כל הבריאה כְּלֵה, וְדוּמָם, צוּמָח,
 חִי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יתברך,
 וְעַל-כֵּן מֵה וְלָמָּה לָךְ לְהַכְנִיס בְּלִחְצִים וּבְכַחֲדִים
 יתרים?! ראה להמשיך את עצמך רק אליו יתברך,
 ותהיה תמיד מִיֵּשֶׁב בְּדַעְתְּךָ, וְאַל תִּכְנִיס אִימָה וְיִרְאַה
 יתרה בתוך בִּיתְךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 (גטין ו:): לְעוֹלָם אֵל יִטִּיל אָדָם אִימָה יתרה בתוך
 בִּיתוֹ, וְכָל הַמֵּטִיל אִימָה יתרה בתוך בִּיתוֹ סוּף
 הוּא בָּא לְשָׁלֵשׁ עֲבֵרוֹת: גְּלוּי עֲרִיּוֹת, שְׁפִיכוֹת דָּמִים
 וְחִלוּל שֶׁבֶת, כִּי טָבַע שֶׁל הָאָדָם כִּשֶׁהוּא נֶעֱשֶׂה עֲצָבָנִי
 וְנִכְנָס בְּלִחְצִים וּבְכַחֲדִים יתרים, אֲזִי הוּא מוֹצִיא אֶת
 הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל אִשְׁתּוֹ וְעַל יְלָדָיו וּמִתְפָּרֵץ עֲלֵיהֶם,
 וְצוֹעֵק וּמִכֶּה אוֹתָם מִכּוֹת אֲכֹזְרִיּוֹת, וְזֶה אֲשֶׁר עוֹקֵר
 אוֹתוֹ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה הוּא בָּא לְיַדֵּי
 עֲבֵרוֹת שֶׁל גְּלוּי עֲרִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי עָקֵר
 הַנְּאוּף בָּא לָאָדָם רַק עַל-יְדֵי כַּעַס וּקְפִידוֹת וְעֲצָבִים,
 כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם נִכְנָס בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה וּבְעֲצָבִים, וְהוּא
 מִכֶּה אֶת יְלָדָיו, בְּזֶה הוּא מְאַבֵּד אֶת דַּעְתּוֹ לְגַמְרִי,
 כִּי הַכַּעַס מְאַבֵּד אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ספרי מטות קנ"ז): בָּא לְכָלֵל כַּעַס

בא לכלל טענות, כי תכף-ומיד כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּכַעַס, הוא בא לידי טענות, כי מאבד את דעתו לגמרי, ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים: המקרע בגדיו בחמתו והמשבר פלים בחמתו והמפזר מעותיו בחמתו יהא בעיניו כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה (שבת ק"ה:), ודבר זה רואים בחוש, אדם שהוא מאבד את דעתו, רחמנא לצלן, ונעשה עצבני וזורק חפצים ושוברם בחמתו, על-ידי-זה לבסוף הוא כופר בעקר, וזהו שאדם עובד עבודה זרה, רחמנא לצלן, כי ברגע שאדם בכעס וברציחה, ומכה את אשתו ואת ילדיו, בזה הוא מוריד מעצמו כל זיק של יראת שמים, ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים (גדרים כ"ב:) כל הכועס אפלו שכנה אינה חשובה כנגדו, משכח תלמודו ומוסיף טפשות, כי הוא נעשה טפוש לגמרי, וזוהי עבודה זרה שאדם בא על-ידי-זה, וכן חלול שבת בא לאדם על-ידי שאבד את דעתו לגמרי, כי מי שזוכה לדעת ולידע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ושבת היא שמו של הקדוש-ברוך-הוא, הרי הוא שומר שבת, אף מחמת שאדם אבד את דעתו לגמרי, מרב הלחצים והצרות והיסורים והקטנות וחלישות הדעת והעברות שעבר, על-ידי-זה אינו

זוּכָה לְדַעַת מַה זֶה שֶׁבֶת וְעַל זֶה הוּא מְחַלֵּל שַׁבָּת,
 וְהַכֵּל בָּא עַל-יַדֵי שְׂאֵבֵד אֶת דַּעְתּוֹ וְהוּא שׁוֹפֵף
 דָּמִים, שֶׁהוֹרֵג אֶת עֲצָמוֹ וְהוֹרֵס אֶת בֵּיתוֹ, כִּי בְּרִגְעַ
 שְׂאִין הָאָדָם מֵיֵשֵׁב אֶת עֲצָמוֹ הַיֵּכָן הוּא בְּעוֹלָם
 וְאֵיךְ שֶׁהוּא תְלוּי רַק בְּיָדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 עַל-יַדֵי-זֶה הוּא נִכְנָס בְּלִחְצִים וּבְכַפְזִים וּבְאֵימוֹת
 יְתָרוֹת וְנִהְרָס לְגַמְרֵי; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי
 הַיֵּקָר, לְצַאת מֵהַלְחָץ וְהַדְּחָק הַזֶּה שֶׁנִּפְלְתָ בָּהֶם,
 וְתַתְּחִיל לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ עַל-כָּל-פָּנִים עֲכָשׁוּ אֵלָיו
 יְתָבְרָךְ, וְרָאָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ עֲרֵבוּת, נְעִימוֹת,
 יְדִידוּת, זִיו וְחַיּוּת אֱלֹקוֹתוֹ יְתָבְרָךְ, וְתִצְיֵר לְעֲצָמְךָ
 אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָּיו יְתָבְרָךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה
 שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה לָךְ לְהִיּוֹת
 בְּכַעַס וּבְרִצְיָחָה וּבְקִפְדוּת, וְלָמָּה לָךְ לְהוֹצִיא אֶת
 הָעֲצָבִים שְׁלָךְ עַל אִשְׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ? ! רָאָה לְהִיּוֹת
 מֵיֵשֵׁב בְּדַעְתְּךָ, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרָךְ
 כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, כִּי אֵין
 לָךְ עוֹד דְּבָר טוֹב מְזֵה, כִּי בְּזֵה שְׂאָדָם מְרַגֵּל אֶת
 עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרָךְ בְּלִשׁוֹן וּבְשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ,
 עַל-יַדֵי-זֶה נִמְשָׁף לְכָבוֹ אַחַר הַדְּבוּרִים, וְאֵם הִיּוֹת
 יוֹדֵעַ, אֱהוֹבִי, בְּנֵי, מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוּכָה לְדַבֵּר וְלִשְׁוֹחַ

צא מהלחץ

וְלִסְפֹּר אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, אִזְ הֵייתָ
 עוֹסֵק בְּזֶה כָּל הַיּוֹם כָּלוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵייתָ יוֹצֵא מִכָּל
 הַלְחָצִים וְהַפְחָדִים הַיִּתְרִים שְׁנֹכְנֵסֶתָ בָּהֶם; וְעַל-כֵּן
 רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְצִיֵּית אוֹתִי מֵהַרְגֵעַ הַזֶּה,
 וְתִשְׁכַּח מִכָּל הָעָבֵר שְׁלָךְ, וְהִדְבֵק אֶת עֲצָמְךָ רַק
 בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ,
 וְתִסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְאֶת כָּל הַפְחָדִים
 הַיִּתְרִים, וְאֶת כָּל הַלְחָצִים וְהַדְחָקוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עָלֶיךָ,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהִנָּצֵל מִלְחָץ וּמִפְחָד וּמִיָּרְאוֹת
 חִיצוֹנוֹת, וְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם לֹא תוּכַל לְשַׁלֵּט
 עָלֶיךָ, אֲלֹא יִמְשְׁכוּ עָלֶיךָ עֲרֵבוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחֵינּוֹת
 אֲלֵקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדַּע, שְׁבָכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם
 אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִם תְּצִיֵּית אוֹתִי בְּדַבֵּר זֶה, אִזְ
 תִּרְאֶה, אֶהוּבִי, בְּנֵי, אִיךָ שְׁעוֹלָמְךָ תִּירֵשׁ בְּחִיָּיךָ.

ד.

בְּנֵי! בְּנֵי! רָאָה לְבָרַח אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ, הִינּוּ
 שְׁתִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַכֵּת אֶל מְקוֹם פְּנוּי שְׁאִין
 שֶׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִפְרֹשׁ וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל מַה
 שְׁמַעִיק לָךְ, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֶהוּבִי, בְּנֵי, אֲשֶׁר אִין
 לְאָדָם אֶף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

כִּי הוּא מְחִיָּה וּמְהֵוָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יִטְעַף יִצְרָף כְּאֵלוֹ יֵשׁ מִי שְׁיָכוֹל לְעֲזוֹר לָךְ מִבְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרֵךְ, תִּדַע כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, כִּי אֵין לוֹ לְאָדָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, אֲשֶׁר הוּא שׁוֹמֵר עָלָיו וְכֹל מֵהַשְׁהָאָדָם מִמְּשִׁיף עֲצָמוֹ יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן מֵהַ וְלָמָּה לָךְ לְהִמְשִׁיף אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַלַּחֲץ, אֶל הַדְּחָק וְאֶל הַיְרָאוֹת וְהַפְּחָדִים, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (גִּטִּין ע'.) : שְׁלֹשָׁה דְבָרִים מְכַחֲשִׁין כַּחוֹ שֶׁל אָדָם : פַּחַד, דָּרָךְ וְעוֹן, וּבְאֵמַת הֵם תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, כִּי בְּזֶה שְׁהָאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ פְּחָדִים, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא צָרִיף לֵילֵךְ בְּגִלוּת וְלְהִסְתַּוְּבַב בַּדְּרָכִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא בָּא לִיְדֵי עוֹנוֹת, כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם מְסִתְּוֹבֵב בְּרַחוּבוֹת וְהוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד, הוּא בָּא לְעוֹנוֹת וְלַחֲטָאִים עֲצוּמִים, וּבַפְּרָט לַפְּגָם הַבְּרִית, שְׁנִכְשָׁל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא בָּא לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְזֶה הוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל הַכַּחַ וּמְכַנֵּס בּוֹ לְחָצִים וּפְחָדִים יִתְרִים ; וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, לְצִיַּת אוֹתִי בְּרַגְעַ זֶה, לְלַכֵּת אֶל מְקוֹם שְׁאֵין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם,

ותתחיל לדבר אליו? יתברך בלשון שאתה רגיל בה, ותספור לו יתברך את כל מה שלוחץ לך, ותדע שהוא יתברך שומע כל דבור ודבור שאתה מדבר אליו, ועל-ידי-זה תזכה להגיע אל ישוב הדעת אמתי, שלא תירא ולא תפחד משום ברִיה שבעולם, וכן תהיה סבלן גדול, וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש תנחומא, פרשת חיי שרה, סעיף ב'): הזקנה קופצת על האדם מפני פעם בנים; ורואים דבר זה בחוש, כשאדם נעשה עצבני, הוא מוציא את העצבים שלו על הילדים, ועל-ידי-זה הזקנה קופצת עליו, כי אדם צריך להרגיל את עצמו להגיע אל מדת הסבלנות, ששום דבר לא יוכל לשבור אותו, ושום דבר לא יוכל להכניסו בלחצים ובפחדים כלשהם, ואז הוא זוכה לאריכות ימים ושנים, וזוכה לטעם טעם האור הגנוז שפכל יום, כי הוא יתברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל האדם, ובכל יום ויום מאיר אור הגנוז מכל העולמות, ואי אפשר לזכות לזה כי אם על-ידי מדת הסבלנות, שלזה זוכים על-ידי תקופה האמונה בו יתברך, ולאמונה אי אפשר לזכות כי אם על-ידי רבוי תפלה ובקשה ושיחה בינו לבין קונו, שעל-ידי-זה יזכה להיות דבוק בחי החיים; ועל-כן

ראה, אהובי, בני היקר, לצית אותי בדבר זה, וצא
 מהלחץ ומהפחד והיראות החיצוניות שלוחצות
 ומפחידות אותך, והדבק את עצמך בו יתברך,
 ותדע שאין לך רק הקדוש-ברוך-הוא, ואם אתה
 צריך משהו ראה לבקש רק ממנו יתברך, כי רק הוא
 יתברך יוכל לעזור לך, ואז תהיה בנחת ובסבלנות
 גדולה. וחקמינו הקדושים אמרו (קדושין מ"א):
 רגזן לא עלתה בידו אלא רגזנותא, בזה שתהיה
 בכעס וברגזנות, לא תרויח שום דבר רק פעם
 ורגזנות, כי העצבים שאתה מוציא על ילדיך ועל
 אשתך זה לא יביא אותך לשום דבר רק אל לחצים
 ופחדים יותר גדולים, ועל-כן צא מהלחץ שלך,
 צא מהפחדים שלך, ותתחיל לחיות חיים אמתיים,
 חיים נצחיים, הדבק את עצמך בו יתברך, ותחזק
 את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, אפלו שכבר
 עשית מה שעשית, ראה לחזור בתשובה שלמה
 אליו יתברך, ותבוא ותתחנן לפניו יתברך, שיחוס
 וירחם עליך ויוציאך מהצרה שנפלת בה, ואז תראה
 את הנסים הנגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא,
 ושום בריה לא תוכל לך.

ה.

צָרִיף שֶׁתִּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר קִדְּמָה בִּיאַת
הַמְּשִׁיחַ יִתְאַסְּפוּ כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְיִהְיוּ מִתְגַּרְיֵן זֶה
בָּזֶה, וְיִהְיוּ פְּחָדִים גְּדוֹלִים וְאִימּוֹת יִתְרוֹת וּלְחָצִים
כְּבִדִּים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִנָּצֵל מִזֶּה
כִּי אִם עַל-יְדֵי תַקְוָה הָאֱמוּנָה, לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ
בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה
וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלַעְדֵּי יִתְבַּרֵךְ כְּלָל, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּהַשְׁגָּחָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, אִין אָדָם נוֹקֵף
אֶצְבְּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם בֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה
(חֲלִין ז' :) וְאֶפְלוֹ צִפְרָא קְלִילָא מִבְּלַעְדֵּי שְׂמִיָּא לֹא
מְצִטְדִּיא (ירושלמי, שביעית, פָּרָק ט', הַלְכָה א'), אֶפְלוֹ
צְפוּר קִטְנָה אִינָה נִתְפַּסֶּת בְּלַעְדֵּי רִשׁוּתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן מֵה וּלְמָה לָךְ לְהִתְפַּחַד וְלִירָא
מֵאַמּוֹת הָעוֹלָם, בְּזֶה שֶׁתְּבָרַח אֲלֵיו יִתְבַּרֵךְ, יֵשׁ לָךְ
מְקוֹם בְּטוּחַ הַיָּכֵן לְהִתְחַבֵּא, וּבְאַמֶּת מִי שְׂזוּכָה
לְהַגִּיעַ לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הֲרִי הוּא בְּטוּחַ
שֶׁלֹּא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דָּבָר, וְאִינוֹ מִפְּחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְעוֹלָם, וְהוֹלֵךְ לְכַטַּח בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי כָּל הַצְּרוּת
וְהִיסוּרִים, הַמְרִירוֹת וְהַמְכַאוּבִים, הַלְחָצִים, הַדִּחְקוֹת

וּחְלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבָרִים עַל הָאָדָם, הֵם רַק מַחַמַּת
 שְׂאִין לוֹ אַמוּנָה, כִּי מִי שְׂאִין לוֹ אַמוּנָה, חֲיֵיו אֵינָם
 חַיִּים כָּלֵל, כִּי הוּא תָּמִיד בְּיְרֹאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְהוּא
 תָּמִיד נִמְצָא בְּלַחְצִים וּבְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה, לֹא-כֵן מִי
 שְׂמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא הָאָדָם הַמְּאֻשֵּׁר בְּיוֹתֵר,
 כִּי יֵשׁ לוֹ עַל מִי לְסַמֵּךְ, וְתָמִיד הוּא רָגִיל לְדַבֵּר
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אָדָם שְׂאִינוֹ מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 זֶה מִפְּנֵי שְׂאִין אַמוּנָתוֹ שְׁלֵמָה, כִּי אִם הָיָה הָאָדָם
 מְאֲמִין בְּאַמוּנָה אֲמֵתִית, אֲשֶׁר אֵין בְּלֻעָדָיו יִתְבָּרֵךְ
 כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֶלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם,
 אֲזִי הָיָה תָּמִיד מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵל מִי יִפְנֶה
 בַּעַת צָרָה, אִם לֹא אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? ! וְעַל-כֵּן
 מֵה וְלָמָּה לוֹ לְסַפֵּר אֶת צְרוּתָיו וְאֶת מְרִירֵי-יֹתָיו, אֶת
 יְסוּרָיו וְדַחְקוֹתוֹ וְהֵלַחֵץ שְׁלוֹ אֵל בְּשׁוֹר וָדָם, אֲשֶׁר לֹא
 יוּכַל לְעִזּוֹר לוֹ, אֶלָּא יוֹסִיף לוֹ יְגוֹן עַל יְגוֹנוֹ וְצָרוֹת עַל
 צְרוּתָיו? ! עָלָיו לְבָרוּךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ; וְעַל-כֵּן רָאָה,
 אֱהוֹבִי, בְּנִי, וּשְׁמַע בְּקוֹלִי, וְהִרְגַּל אֶת עַצְמְךָ עַכְשָׁו
 לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִבּוֹא וְתִשְׁתַּטַּח לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ,
 וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּגִים שְׂיַחֲוֶם וִירַחֵם
 עָלֶיךָ, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עֲלֵאֵיִם,
 רַחֲמִים עֲצוּמִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה מֵה יִאָּרַע עִמָּךְ,

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךָ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת,
 וְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לֹא תוּכַל לְגַעַת בָּךְ, וְאִם הָיָה
 עִם יִשְׂרָאֵל יוֹדֵעַ מֵהַסּוּד הַזֶּה, הָיָה נִגְאָל תַּכְּף-וּמְיֵד,
 כִּי עֲקָר הַגְּאֻלָּה תְּלוּי רַק בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי
 כָּל מֵה שֶׁהָאָדָם מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּאַמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְדַבֵּק אֶת
 נַשְׁמָתוֹ בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וּבְזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַגְּאֻלָּה, וְעַל-כֵּן
 אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֵׁבֶת קי"ט): לֹא חָרְבָה
 יְרוּשָׁלַיִם אֲלָא בְּשָׁבִיל שְׁפָסְקוּ מִמֶּנָּה אַנְשֵׁי אַמְנָה;
 וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ כְּשֶׁכָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם רוּצוֹת לְהִתְגַּבֵּר
 עַל יְרוּשָׁלַיִם, עֲקָר הַעֲצָה הִיא רַק לְהִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ
 אַמוּנָה קְדוּשָׁה, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאַמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה, בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְכֵן לְהַחֲדִיר
 אֶת הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה
 יְרוּשָׁלַיִם תִּפְדָּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יִבְנֶה
 לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה
 בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּמִיד כ"ח):
 אִיזוּהִי דֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁיְבֹרֵךְ לּוֹ הָאָדָם? יַחֲזִיק בְּאַמוּנָה
 יִתְרָה; כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם יִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי
 בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שָׁזוֹ אַמוּנָה יִתְרָה, שֶׁיִּמְשִׁיף עַל
 עֲצָמוֹ אַמוּנָה פְּשׁוּטָה יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁיְכֹוֹל, עַל-יְדֵי-זֶה

יִנָּצַל מִכָּל חֲבָלֵי הַמָּשִׁיחַ, כִּי צָרִיךְ לְהִכְנִיס בְּעֶצְמוֹ
 כָּל-כֹּף הַרְבֵּה אָמוּנָה, עַד שֶׁיְהִי שְׁטוּף עִם אָמוּנָה,
 וְיִהְיֶה מְסַבֵּב עִם אָמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט):
 "וְאָמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ", שֶׁיְהִי מְסַבֵּב לְגַמְרֵי עִם
 הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְחֵיוֹת חַיִּים
 אֲמִתִּיִּים, חַיִּים נְצַחִיִּים, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה
 עִמּוֹ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת; וְלִכֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר,
 מֵאַחַר שֶׁכָּבֵר עָבַר עָלֶיךָ מֵה שֶׁעָבַר בְּחַיֶּיךָ, וְעַד־כֵּן
 עוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שֶׁעוֹבֵר, וְקוֹרֵה עִכְשָׁו בְּעוֹלָם כָּל
 מֵינֵי פְחָדִים וְיִרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, שֶׁכָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם
 מְתַגְּרוֹת זֶה בָּזוּ, וְכֵלֵן רוּצוֹת לְבַלַּע אֶת עַם יִשְׂרָאֵל,
 חֵס וְשָׁלוֹם, אֵין שׁוֹם יַעֲזֶה אַחֲרֵת רַק לְהַכְנִס אֶל תּוֹךְ
 הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְצִיר לְעֶצְמוֹ אֵיךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם
 כֻּלּוֹ אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וְאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאִמַּת יִהְיֶה נֹצֵל מִכָּל מֵינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים
 וּמִכָּל מֵינֵי מְלַחְמוֹת וּפְחָדִים יִתְרִים, וְיִזְכֶּה לְצִאת
 מֵהַלְחָץ וְהַדְּחָק שֶׁלוֹ, וְיִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֶצְמוֹ
 עֲרִבוּת, נְעִימוּת, יְדִידוּת וְחֵיוֹת אֱלֻקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ,
 וְתִהְיֶה לוֹ אֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְיִזְכֶּה לְשִׁמְעַ
 קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, אֲשֶׁר יִגְלֶה וְיַפְרִסֵם אֶת
 אֲמַתַּת מְצִיאָוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּגָלוּת הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר "וַיֵּדַע

כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ וְיָבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה
 יִצְרָתוּ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ הַיְוִ"ה אֱלֹקֵי
 יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה"; אֲשֶׁרֵי מִי
 שְׁמַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּעֵתִים הֵלְלוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה,
 שְׂאֵז יִהְיֶה נֹצֵל מִחֻבְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וַיִּזְכֶּה לְצֵאת
 מֵהֶלְחֵץ וּמֵהֶדְחֵק, מֵהַפְּחָדִים וּמֵהִירָאוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת,
 וַיִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבֹא!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!